

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande i första instans och klagande i Landgericht Hamburg: Karin Gawelczyk

Svarande i första instans och motpart i Landgericht Hamburg: Generali Lebensversicherung AG

Tolkningsfråga

Ska artikel 15.1 första stycket i rådets direktiv 90/619/EEG av den 8 november 1990 om samordning av lagar och andra författningar om direkt livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utnyttja friheten att tillhandahålla tjänster, och om ändring av direktiv 79/267/EEG (andra livförsäkringsdirektivet) ⁽¹⁾ med beaktande av artikel 31.1 i rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet) ⁽²⁾ tolkas så, att den utgör hinder för en sådan bestämmelse som 5a § andra punkten fjärde meningen i försäkringsavtalslagen (Versicherungsvertragsgesetz) i dess lydelse enligt den tredje lagen om införlivande av försäkringsrättsliga direktiv från Europeiska gemenskapens råd av den 21 juli 1994 (Dritter Gesetz zur Durchführung versicherungsrechtlicher Richtlinien des Rates der Europäischen Gemeinschaften vom 21. Juli 1994) enligt vilken en hävningsrätt upphör senast ett år efter betalningen av den första försäkringspremien, även om försäkringstagaren inte har informerats om hävningsrätten?

⁽¹⁾ EGT L 330, s. 50; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 67.

⁽²⁾ EGT L 360, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 180.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 3 oktober 2012 — Metropol Spielstätten Unternehmergeinschaft (med begränsat ansvar) mot Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Mål C-440/12)

(2012/C 389/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Metropol Spielstätten Unternehmergeinschaft (med begränsat ansvar)

Motpart: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 401 (jämförd med artikel 135.1 i) i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾ tolkas så, att mervärdesskatt och nationella särskilda avgifter på hasardspel inte får tas ut kumulativt utan endast alternativt?

2. För det fall att fråga 1 besvaras jakande:

För det fall såväl mervärdesskatt som en särskild avgift tas ut på hasardspel enligt nationella bestämmelser, innebär detta att mervärdesskatten eller den särskilda avgiften inte ska tas ut, eller ska beslutet angående vilken av dessa skatter och avgifter som inte får tas ut avgöras enligt nationell rätt?

3. Ska artiklarna 1.2 första stycket och 73 i direktiv 2006/112 tolkas så, att de utgör hinder för en nationell bestämmelse eller praxis enligt vilken vid anordnandet av spel med spelautomater med vinstmöjlighet kassabehållningen ("kassa som beräknas elektroniskt") efter en viss tidsperiod utgör beräkningsgrund?

4. Endast för det fall fråga 3 besvaras jakande:

Hur ska beräkningsgrunden i stället bestämmas?

5. Ska artiklarna 1.2 första stycket och 73 i direktiv 2006/112 tolkas så, att det är en förutsättning för uttagande av mervärdesskatten att näringsidkaren kan övervältra mervärdesskatten på tjänstemottagaren? I så fall: Vad ska förstås med möjlighet att övervältra? Innebär särskilt möjlighet till övervältring att ett motsvarande högre pris för varan eller tjänsten är tillåtet enligt lag?

6. Endast för det fall fråga 5 besvaras så, att en förutsättning är att ett högre pris är tillåtet enligt lag:

Ska artiklarna 1.2 första stycket och 73 i direktiv 2006/112 tolkas så, att bestämmelser som begränsar ersättningen för mervärdespliktiga varor och tjänster ska tillämpas i enlighet med unionsrätten så att den fastställda ersättningen är exklusiv, och inte inklusiv, mervärdesskatt, även då detta inte uttryckligen föreskrivs enligt ordalydelsen i de nationella bestämmelserna om ersättning?

7. För det fall fråga 5 besvaras jakande, och frågorna 3 och 6 besvaras nekande:

Ska i detta fall mervärdesskatt tas ut på spelautomatens hela omsättning eller endast för den del för vilken övervältring inte är möjlig, och hur ska denna andel då kunna bestämmas — till exempel på grundval av den omsättning då insatsen per spel inte skulle kunna höjas, eller den omsättning vid vilken kassabehållningen per timme inte kunde höjas?

8. Ska artikel 1.2 i direktiv 2006/112 tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse om en icke harmoniserad avgift enligt vilken den mervärdesskatt som ska betalas avräknas fullt ut från denna avgift?

9. För det fall fråga 8 besvaras jakande:

Innebär avräkningen av mervärdesskatten från en nationell icke harmoniserad avgift för sådana näringsidkare som påförs dessa avgifter, att mervärdesskatten inte får tas ut från konkurrenter som inte betalar denna icke harmoniserade avgift, men måste betala en annan särskild avgift för vilken det inte finns några bestämmelser om en sådan avräkning?

(¹) EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (Chancery Division) (Förenade kungariket) den 3 oktober 2012 — Actavis Group PTC EHF och Actavis UK Ltd mot Sanofi

(Mål C-443/12)

(2012/C 389/07)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (Chancery Division)

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Actavis Group PTC EHF, Actavis UK Ltd

Motpart: Sanofi

Intervenant: Sanofi Pharma Bristol-Myers Squibb SNC

Tolkningsfrågor

1. Vilka är kriterierna för när en produkt ska anses "skyddas av ett gällande grundpatent" i den mening som avses i artikel 3 a i förordning 469/2009/EG (¹)?

2. Utgör förordningen och i synnerhet artikel 3 i denna, i ett fall där flera produkter skyddas av ett gällande grundpatent, hinder för att patentets innehavare beviljas ett separat tilläggsskydd för var och en av de skyddade produkterna?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggsskydd för läkemedel (kodifierad version) (EUT 2009 L 152, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 8 oktober 2012 — HARK GmbH & Co KG Kamin- und Kachelofenbau mot Hauptzollamt Duisburg

(Mål C-450/12)

(2012/C 389/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: HARK GmbH & Co KG Kamin- und Kachelofenbau

Motpart: Hauptzollamt Duisburg

Tolkningsfrågor

1. Ska nummer 7321 i Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 (¹) av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1031/2008 (²) av den 19 september 2008 tolkas på så sätt att den sats med ugnsrör som närmare beskrivs i skälen kan betraktas som delar av kaminer och spisar?
2. För det fall att fråga 1 besvaras nekande, kan då satsen med ugnsrör klassificeras enligt nr 7307?

(¹) EGT L 256, s. 1.

(²) EUT L 291, s. 1.